

Υπεραστικό, Β. Κλεφτογιάννη

Βίκυ Κλεφτογιάννη

Υπεραστικό

Φυσούσε κίτρινος αέρας που χόρευε την επαρχιακή σκόνη σε τολμηρό ταγκό. Τζούρες αλλεργιογόνων εισχωρούσαν στο βλεννογόνο της. Καθόταν πάνω στη βαλίτσα, κάτω απ' τον μεσημεριανό ήλιο. Δεν υπήρχε στέγαστρο, παρά μόνο μια ταμπέλα σε ένα ψηλό κοντάρι. «Στάση υπεραστικών». Η πόλη έρημη, θερμόπληκτη, κλειστά καταστήματα, λευκές φανέλες ξεραίνονταν στα μανταλάκια των μπαλκονιών.

Θα έφευγε. Από παιδί το ήθελε. Αυτή η ησυχία ήταν φορές που της μάτωνε τα αυτιά. Λαχταρούσε τη βουή της μητρόπολης, γύρευε να εναντιωθεί στους μεγάλους δρόμους, να παραπατήσει στα όρια, να μεγαλώσει. Θα χανόταν στα σινεμά και στα θέατρα. Προβολές, παραστάσεις. Στο πανί και στο σανίδι οι ζωές που της έλειπαν. Συναυλίες. Οι πόθοι της συντονισμένοι με τον ξεδιάντροπο βόμβο των ηχείων. Ωδείο. Κιθάρα ή πιάνο, φωνητική. Θα έβρισκε και μια μικρή μπάντα και θα έπαιζαν σε μαγαζιά.

Πέρασε το όχημα του Δήμου, εμψυχώνοντας την κίτρινη σκόνη. Τα ρουθούνια της δεν είχαν αέρα. Ο Ιούλιος σ' αυτόν τον τόπο ήταν πάντα μακρόσυρτος και εκδικητικός. Θα έφευγε. Ένα νυχτερινό παγκάκι στο μεγάλο πάρκο την περίμενε για να της δώσει τις κομμένες ανάσες, με το φεγγάρι ανοίκειο. Πάντα ήθελε να φύγει. Με μια υπέρβαρη βαλίτσα, με ασιδέρωτα όνειρα και με το φόβο για το αβάσταχτο της εκπλήρωσης.

Το λεωφορείο φάνηκε από τη στροφή. Σταμάτησε φρενάροντας και η πόρτα άνοιξε ακριβώς μπροστά της. Τα καθίσματα ήταν κόκκινα, βελούδινα, φθαρμένα πέρα απ' το όριο του οίκτου. Πέντε δευτερόλεπτα. Η πόρτα έκλεισε ερμητικά, σχεδόν θυμωμένα. Καθώς το όχημα ξεκινούσε, κοιτούσε τον καπνό της εξάτμισης να παρεμβάλλεται αδέξια στις φιγούρες του ταγκό.

Τα παιδιά θα ξυπνούσαν σε λίγο. Σαν να της έλειψαν ξαφνικά. Είχε να βάλει πλυντήριο κι ύστερα θα πήγαιναν σε πάρτι γενεθλίων. Σηκώθηκε απότομα, φταρνίστηκε και πήρε το δρόμο για το σπίτι βιαστικά, σέρνοντας με ευκολία τη βαλίτσα της. Έτσι κι αλλιώς, άδεια ήταν.

Βίκυ Κλεφτογιάννη,

Υπεραστικό, Ηλεκτρονικό περιοδικό [Φρέαρ](#)

Ασκήσεις

1. Το τέλος του διηγήματος ανατρέπει την εντύπωση που είχαμε για το κατά πόσο η γυναίκα ήταν αποφασισμένη να φύγει. Γιατί τότε περίμενε στη στάση;
2. Τι κρατά στη μικρή επαρχιακή πόλη τη γυναίκα της ιστορίας και τι τη διώχνει απ' αυτή; Σημειώστε τα σε δυο στήλες. Τι παρατηρείτε; Ποιος κατάλογος είναι μεγαλύτερος; Πώς δικαιολογείτε την απόφασή της;
3. *Σηκώθηκε απότομα, φταρνίστηκε και πήρε το δρόμο για το σπίτι βιαστικά, σέρνοντας με ευκολία τη βαλίτσα της. Έτσι κι αλλιώς, άδεια ήταν.* Να χρησιμοποιήσετε το απόσπασμα (ή οποιοδήποτε άλλο σημείο του διηγήματος σας αρέσει) ως αρχή μιας νέας δικής σας σύντομης ιστορίας. Μπορείτε να αξιοποιήσετε κι εσείς το στοιχείο της ανατροπής και της έκπληξης (*Έτσι κι αλλιώς, άδεια ήταν*), που εντοπίσατε στο μικροαφήγημα.

 ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ